

sig, at Mestbegunstigelsen for saa vidt angaar Tolden paa Oste faar den videst mulige Fortolkning.

3) I Forbindelse med Traktatens Art. VIII vedrørende Ind- og Udførselsforbud og -restriktioner fastsættes det her, at Parterne skal udvise Velvilje ved Udsøgelsen af Andragender om Indførselstilladelse for Varer, der er eller maatte blive Genstand for Indførselsrestriktioner.

4) Traktatens Art. XIV fastsætter Mestbegunstigelse med Hensyn til de respektive Statsborgeres Adgang til det andet Land og deres Ret til at drive Erhvervsvirksomhed dér. Da den østrigske Næringslovgivning kræver formel Reciprocitet som Betingelse for Indrømmelse af Nationalbehandling; hvad man ikke fra dansk Side har ønsket at give formelt Tilsagn om, vilde Mestbegunstigelsesbestemmelsen ikke kunne sikre danske Statsborgere den andre Landes Statsborgere i Østrig tilkommende Nationalbehandling, medmindre det udtrykkeligt, som sket ved denne

Bestemmelse i Slutprotokollen, blev fastslaaet, at den østrigske Næringslovgivnings Krav skal betragtes som opfyldt, saa længe østrigske Statsborgere faktisk i Kraft af Tilsagnet om Mestbegunstigelse nyder Nationalbehandling her i Landet.

5) For saa vidt angaar Bestemmelserne i Traktatens Art. XIV og XV om Mestbegunstigelse i skattemæssig Henseende for de respektive Statsborgere og Selskaber tages der Forbehold med Hensyn til visse særlige traktatlige Aftaler med Tredjeland, navnlig bl. a. saadanne, der har til Formaal at undgaa Dobbeltbeskatning.

6) Den i Traktatens Art. II fastsatte Mestbegunstigelse med Hensyn til Ind- og Udførselsafgifter skal finde Anvendelse ogsaa paa grønlandske Produkter, der indføres til Østrig, og paa østrigske Produkter, der indføres til Grønland, uanset, at det i Art. XX fastsættes, at Traktatens Bestemmelser ikke finder Anvendelse paa Grønlands Territorium.